

Rostliny našeho svědectví

Co to vůbec znamená mít svědectví?

Maryssa Dennisová

Církevní časopisy
Podle skutečné události

Elisa vešla do Primárek a sedla si ke svému kamarádovi Armandovi.

„Vítejte!“ řekla sestra Russová.

„Začneme písni.“

Elisa zpívala s ostatními dětmi. „Víra je jak semínko, co klíčit začíná.“ (Zpěvník pro děti, 50.)

Sestra Russová rozdala papíry a voskovky. „Zamyslete se nad tím, co jsme zpívali,“ řekla. „Když zasejete své semínko víry, vyrostete vám z něj svědectví. Teď nakreslete, jak by vaše svědectví vypadalo, kdyby bylo rostlinou.“

Elisa se upřeně dívala na svůj prázdný list papíru. Všichni ostatní už začali malovat. Elisa nakoukla k Armandovi, co kreslí on. Jeho rostlina měla rovný stonek se spoustou lístků. Vypadala jako bazalka, která rostla u nich na balkóně. Možná její svědectví vypadá taky tak! Uchopila pevně voskovku a nakreslila takovou rostlinu.

„Najděte si prosím v písmech Almu 32,“ řekla sestra Russová.

Četli o tom, jak si do srdce zasejeme semínko a pak cítíme, jak roste. Elisa se podívala na rostlinu, která představovala její svědectví. *Má* vůbec nějaké svědectví? Co to vlastně znamená? Chtěla se na to zeptat, ale styděla se.

Po lekci přišla sestra Russová za Elisou.

„Zdá se, že nejsi ve své kůži. Děje se něco?“ zeptala se jí sestra Russová.

Elisa pohlédla znovu na svůj výkres. „Nejsem si jistá, jestli mám svědectví. Vlastně ani nevím, co to znamená.“

Sestra Russová se na Elisou laskavě usmála. „To je v pořádku. Pamatuješ si, co je to víra?“

Elisa přikývla. „Když věříme něčemu, co nemůžeme vidět?“

„Správně!“ řekla sestra Russová.

„A v co třeba věříš?“

To byla snadná otázka. „Věřím v Nebeského Otce a Ježíše Krista. Víím, že mě mají rádi.“

Sestra Russová se usmála. „Právě jsi vydala svědectví! Svědectví je něco z evangelia, čemu věříš.“

Elisa se nad tím zamyslela. „Takže už svědectví mám?“ „Ano!“ Sestra Russová vzala do ruky písma. „A pamatuješ si, co jsme dnes četli? Semínko vyživuješ například tím, že chodíš na shromáždění. Tím se bude tvoje svědectví upevňovat.“

Elisa cítila, že tomu rozumí. „Proto jsme tedy své svědectví kreslili jako rostliny?“

„Přesně tak. Protože rostliny rostou postupně,“ řekla sestra Russová. „Svědectví roste taky tak. Většinou ho nezískáme celé najednou. Roste po troškách.“

Elisa měla lepší pocit ohledně rostliny, kterou nakreslila. Když přišla domů, nadepsala svůj obrázek slovy „Rostlina mého svědectví“. Pověsila si ho k posteli. Ví, že její svědectví už roste. A chce dál následovat Ježíše, aby mohlo vyrůst ještě více! ●

VYŽIVUJTE SVÉ SVĚDECTVÍ

Svědectví je něco, o čem věříte, že je to pravdivé – například „Bůh mě má rád“ nebo „Věřím, že rodiny jsou věčné“.

Rostliny potřebují k růstu vodu a světlo. Písma, modlitba a shromáždění jsou jako voda a světlo pro naše svědectví.

Rostliny čerpají sílu pomocí kořenů. Udržujeme své svědectví silné tím, že budeme každý den pamatovat na Nebeského Otce a Ježíše!

Stejně jako rostliny, i svědectví jednotlivých lidí rostou různě rychle. Nebeského Otce těší, když vaše znalost vzroste třeba jen maličko.

ILUSTRAČE CAROLINA FARIASOVÁ